

cippet for arbejdsorganisationens kontingentskala har siden 1952 været en tilnærmelse til den kontingentskala, der anvendes ved fordeling af bidrag til De forenede Nationer. Når nye medlemslande er kommet til, har man justeret kontingentskalaen på følgende måde:

1. De medlemsstater, der dækker en højere procent af budgettet i arbejdsorganisationen end i De forenede Nationer, har fået en reduktion i forhold til størrelsen af differencen mellem deres procentsatser i de to organisationer.

2. Den største kontingentbetaler, USA, skal forblive på 25 pct. og de mindste skal uforandret give 0,12 pct.

3. De lande, der betaler mindre til arbejdsorganisationen end til De forenede Nationer, har ikke fået forhøjet deres bidrag til arbejdsorganisationen.

For de nordiske landes vedkommende er forholdet det, at Danmark, Norge og Sverige betaler et relativt højere kontingent til arbejdsorganisationen end til De forenede Nationer. Finland ligger med hensyn til sit kontingent til arbejdsorganisationen lavere end med hensyn til ydelsen til De forenede Nationer, og Island ligger på laveste kontingentsats begge steder. Selvom der er sket en vis reduktion af Norges, Sveriges og Danmarks kontingentprocenter i perioden 1955-65, er procenterne langtfra bragt i niveau med skalaen til De forenede Nationer.

I perioden 1955-57 søgte en del vestlige lande at få USA til at acceptere en forhøjelse af kontingentet til arbejdsorganisationen til samme procentsats som gælder for De forenede Nationer (ca. 30 pct.), men efter stærk modstand fra USA blev forslaget opgivet.

Under arbejdskonferencen i 1965 tog den franske regeringsrepræsentant i finanskomitéen spørgsmålet om kontingentskalaens revision op på ny. Og siden styrelsesrådsmødet i november 1965 har styrelsesrådets kontingentkomité arbejdet med dette spørgsmål. Da styrelsesrådet skulle udarbejde et udkast til kontingentskala for 1968 til fremlæggelse for arbejdskonferencen, knyttedes behandlingen af dette spørgsmål sammen med spørgsmål om en hovedrevision af skalaen og styrelsesrådet nåede ikke på sine møder forud for arbejdskonferencen at

komme frem til enstemmigt forslag, men blev i stedet enige om at forelægge konferencen de forskellige forslag, der havde været til behandling i styrelsesrådet.

Følgende forslag blev herefter fremlagt for finanskomitéen:

a) *Det canadiske forslag.*

Efter dette skulle der opnås fuldstændig overensstemmelse med FN-skalaen i løbet af 8 år. Første trin skulle gennemføres allerede i 1968 og bestå i, at alle medlemsstater, hvis kontingent til ILO lå mere end 35 pct. under kontingentet til FN, skulle have en forhøjelse op til dette niveau. Samtidig skulle de mindste bidragydere, som i ILO ligger på 0,12 pct. og i FN på 0,04, gå ned til 0,11, og de øvrige lande skulle have deres kontingenter reduceret i forhold til størrelsen mellem deres procentsatser i de to organisationer. Fra canadisk side blev der til støtte for forslaget peget på, at FN-skalaen var den eneste skala indenfor FN-familien, der byggede på en undersøgelse af medlemsstaternes evne til at betale og på deres valutaforhold. Endvidere blev der fra canadisk side peget på, at forslaget ikke ville medføre forhøjelse af procentsatsen for udviklingslandenes vedkommende, samt at de europæiske, industrialiserede lande ikke ved forslaget ville opnå nogen lettelse under de første trin af tilnærmelsesprocessen.

b) *Det canadisk-ætiopiske forslag.*

Dette forslag blev formuleret i styrelsesrådets kontingentkomité under arbejdskonferencens første uge og fremtrådte som en praktisk tillem্পning af det foran nævnte canadiske forslag med det sigte at lette forhandlingerne med hensyn til den aktuelle opgave: at vedtage et budget for 1968.

Det gik ud på, at der for 1968-skalaen skulle anvendes de procentsatser, som det canadiske forslag omfattede i sit første trin. For 1969-skalaens vedkommende skulle der til sin tid vedtages en skala som et videre trin i retning af tilnærmelse, uden at man herved skulle være bundet til den af Canada oprindelig foreslåede tilnærmelsestakt. Om de 6 efterfølgende år nævnte forslaget intet.

c) *Det britisk-franske forslag.*

Dette forslag blev også fremsat i styrelsesrådets kontingentkomité og gik ud på, at